

Ani sa človek nenazdá

Ani sa človek nenazdá a už je tu jar. Jedného dňa vyjdete na záhumnie a zbadáte jedného i druhého suseda na strome. Spočiatku si môžete myslieť, že sa s nimi voľačo porobilo, hádam si len nenamysleli, že sa vrátili do chlapčenských rokov. Jeden sused fidlíká pílkou, druhý cvaká nožnicami. Aá, to už je jasné, stromy treba prečistiť, prestrihať. Uprostred záhrady hŕba suchého lístia, papierov a všelijakej nečistoty. Zaiste ju bude treba podpáliť.

- Strýco Jano, čo spravíte s lístím? - spytujem sa cez plot horného suseda.
- Čoo? - ozve sa dolný sused, lebo aj ten sa volá Ján a počuje lepšie ako horný sused, ktorý je trochu nahluchlý.

Prejdem cez dvor a dám sa do reči s dolným susedom.

- Strýco Jano, čo spravíte s lístím?

- Už s ním len voľačo spravím.

- Budete ho páliť?

- Ešteže čo!

- Čo s ním teda spravíte?

- Tamto k múru ho poodvážam.





- K múru?
- No veru.
- A prečo tam?
- Tam ho nechám rok, dva roky hniť.
- A potom?
- Čo potom? Potom bude z toho všetkého hnoj.
- Aj z papierov?
- Ako môže byť z papierov hnoj?
- Môže.
- Môže, môže! Ved' som ja ani nechcel povedať, že nemôže. Chcel som povedať, že papier hnije dlhšie ako tráva alebo lístie.
- A môžem vám pomôcť?
- Prečo by si nemohol?

Preskočím plot a začnem nahadzovať lístie do dreveného vozíka. Keď už mám plný vozík, odvážam ho na miesto, ktoré strýco Jano určil. Čoskoro je celá hřba preč. Vezmem hrabličky a ešte raz celý trávnik starostlivo prehrabem. Strýco Jano prelieza zo stromu na strom a veselo cvaká nožnicami.

- Sused! - ozve sa ten, čo je trochu nahluchlý.
- Noo? - ozve sa strýco Jano.
- Akého máš pomocníka, hehe! - zasmeye sa nahlas.
- No mám, - povie strýco Jano a začne si písať.
- Sused, tebe je tuším veselo, - povie ten druhý, lebo si nie je celkom istý, či strýco Jano naozaj píska a či sa mu to len zdá.
- Veselo mi je, - povie strýco Jano.
- Aj mne je veselo, - povie druhý sused. A po chvíli dodá: - Tuším je už jar.

- Čoo? - robí sa strýco Jano tiež trochu nahluchlý.
- Vravím, že je už naozaj jar.
- Práve som to hovoril.
- Čo?
- Vravím, že je jar.

Aby vás slovo sused nemýlilo. U nás v ulici sa tak skoro všetci oslovujú. Keď budem starší, aj mňa tak budú oslovovať a ja zase budem tak oslovovať iných.

